

og der vil et fælleseuropæisk marked være med til at styrke de vedvarende energityper, som der er fremtid i.

Men det, vi i Fremskridtspartiet forventer os allermost af, er, at samarbejdet – det såkaldte baltisk ring-samarbejde – bliver en realitet, og at der bliver fri udveksling af strøm i hele den landekreds, der omslutter den baltiske ring.

Så vil det være sådan, at den ordning, vi kendte fra det gamle nordiske elsamarbejde, vil blive udstrakt til at gælde alle de lande. Så vil det være sådan, at der vil være en udveksling af CO₂, sådan at når man handler strøm, så følger der en pose CO₂ med. Det er den rigtige måde at regulere på, frem for at vi nu starter med at lave en national CO₂-kvote.

Men et eller andet sted skal vi jo starte, og den CO₂-kvote, der er lagt, er efter vores mening for stram. Det er vores vurdering, at vi ret hurtigt kan komme i den situation, at den CO₂-kvote bliver vi nødt til at ændre på, nemlig når den situation kan opstå, at vores nordiske brødrelande, Sverige og Norge, får brug for så meget strøm, så de danske kraftværker ikke er i stand til at yde den hjælp, som vi jo har historisk belæg for at give dem.

Dér vil det efter vores mening være ulykkeligt, hvis en dansk CO₂-kvote ødelægger muligheden for, at vi kan sende strøm til Norge og Sverige efter en måske lang, tør sommer, hvor floder og elve ikke leverer den vandkraft, som de lande været vant til. Men det ser vi på, når den situation opstår. Jeg går ud fra, at kredsen af forligspartier vil være indstillet på at tillade, at de danske kraftværker naturligvis kan være behjælpelige over for vores nordiske lande, når de mangler strøm.

Så er der selve prisen, og hr. Ebbe Kalnæs fra CD har jo fuldstændig ret. Vi vil antagelig få henvendelse fra mange forbrugere, som brokker sig over, at deres elregning er forhøjet med 45 eller 49 kr., og der må spørgsmålet til de forbrugere være: Jamen vil I hellere have, at jeres arbejdsplads forsvinder? For mens vi i den private husholdning har mulighed for punkt 1 at spare, punkt 2 at betale den lille merudgift, der vil blive, indtil markedet får priserne ned, ja, så vil det være sådan, at for virksomhederne er det jo et meget alvorligt konkurrenceparameter, og den eneste mulighed, virksomhederne i nogle situationer har for at spare, er at lukke eller reducere produktionen.

Derfor er den asymmetri, der er i aftalen, som går ud på, at virksomhederne får en større glæ-

de af det liberaliserede marked og de lavere elpriser, en rigtig måde at skruet det sammen på.

Hr. Martin Glerup var inde på, at de partier, som er positive over for elreformen, også må være den kreds af partier, som snakker videre til efteråret. Det vil vi glæde os til at få en invitation til.

Vi har i Fremskridtspartiet fra allerførste færd, og allerførste færd i den her forbindelse, da EU's eldirektiv bliver bearbejdet i Folketinget, tilsluttet os. Vi har tilsluttet os, at Folketinget vedtager lov nr. 486. Vi har tilsluttet os, om ikke det forhandlingsoplæg, der lå fra regeringen, så da i hvert fald tilsluttet os og vist viljen til at være med. Derfor var det også sådan, at da aftalen lå, tilsluttede vi os fra Fremskridtspartiet.

Og det er en ubetinget tilslutning vel at mærke. Vi botaniserer ikke i forslagene og bladrer blandt dem, vi kan lide, og dem vi ikke kan lide. Vi tilslutter os de forslag, der ligger, fordi vi mener, at tingene skal ses i en sammenhæng, og fordi vi er interesseret i, at vi i Danmark får den positive udvikling, som hr. Peter Hansen-Nord var inde på.

For det er jo rigtigt set, at der næppe kommer til at gå ret mange år, før folk slet ikke kan forestille sig, at vi har haft andre tilstande i Danmark end dem, vi vil have, når strøm er en fri handelsvare.

Forestiller man sig, at vi i Danmark skulle have monopoliserede virksomheder til at fremstille vores mad eller vores tøj eller vores fodtøj? Ja, det er der ingen af os der kunne forestille os, og på samme måde vil det være sådan, at vi ikke skal ret mange år frem, før folk har glemt, at der var engang, hvor elforsyningen i Danmark var en monopolvirksomhed, der var politisk styret.

Den historiske erfaring, man kan drage deraf, er, at man sjældent får tak for at være dem, der tager de første skridt. Men de første skridt er nødvendige, hvis vi overhovedet skal fremad.

Og vi vil igen foretage sammenligningen med telesektoren. De skridt, der blev taget, var meget tøvende og på nogle områder måske for tøvende inden for telesektoren. De skridt, der i dag og i den her uge bliver taget på elforsyningsområdet, er bevidste, og de er i den rigtige retning; derfor støtter vi naturligvis fra Fremskridtspartiet.

Det indebærer også, at vi støtter de ændringsforslag, der ligger til de forskellige lovforslag. En række af dem er nogle klare forbed-